

การแก้ไขปัญหาการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนที่ผิดหลัก ด้วยแบบฝึก
การเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น

นางสาวธิระนันท์ วิชาเดช
ตำแหน่งครู

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต25

ชื่อเรื่อง : การแก้ไขปัญหาการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนที่ผิดหลัก ด้วยแบบฝึก

การเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น

ผู้วิจัย : ธีระนันท์ วิชาเดช

หน่วยงาน : โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น

บทคัดย่อ

การทำวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนที่ผิดหลัก ด้วยแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น ให้มีผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์ร้อยละ 60

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 5 คน โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการสอนการเขียนลำดับขีดอักษรจีน (2) แบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน ก่อนเรียน-หลังเรียน (3) ใบความรู้การลำดับขีดการเขียนตัวอักษรจีน และเส้นขีดอักษรจีน (4) หนังสือภาษาจีนระดับต้น 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS หาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่าจากการทำแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนหลังเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์ร้อยละ 60 คือร้อยละ 68 และผลจากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีผลคะแนนพัฒนาการจากการทำแบบฝึกก่อนเรียนและหลังเรียนเปรียบเทียบกันแล้วคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 36

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตัวอักษรจีนเป็นตัวอักษรที่มีการใช้มาเป็นเวลานานที่สุด ใช้กันในพื้นที่กว้างขวางที่สุดและมีจำนวนคนที่ใช้กันมากที่สุดในโลก การสร้างและการใช้ตัวอักษรจีนไม่เพียงแต่ได้ทำให้วัฒนธรรมจีนพัฒนาไปเท่านั้น หากยังได้ส่งอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อการพัฒนาวัฒนธรรมโลกด้วย ในเขตพื้นที่โบราณที่มีประวัติยาวนานห่างจากปัจจุบันกว่าหกพันปี เช่น ซากสถานที่โบราณปั้นโพ ก็ได้ค้นพบเครื่องหมายขีดเขียนมากกว่า 50 ชนิด และมีการเรียบเรียงอย่างเป็นระเบียบ และมีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน เครื่องหมายเหล่านี้มีลักษณะเป็นตัวอักษรแบบง่าย ๆ นักวิชาการเห็นว่า

นี่อาจจะเป็นรูปแบบขั้นต้นของตัวอักษรจีน ภายหลังจากประเทศจีนได้เปลี่ยนระบอบการปกครองเป็นสาธารณรัฐประชาชนจีนแล้ว ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาจีนได้พยายามปรับปรุงตัดแปลงตัวอักษรให้เขียนง่ายขึ้น โดยการลดตัวขีดบางตัวให้น้อยลง เพื่อให้ง่ายแก่การเขียนและศึกษา ภาษาจีนยังเป็นภาษาที่มีผู้ใช้ถึง 1 ใน 4 ของพลเมืองโลก เป็นอักษรที่ได้บันทึกเหตุการณ์ในมุมหนึ่งของโลกมาแล้วถึง 4000 ปี เป็นสิ่งมหัศจรรย์และมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์อย่างยิ่ง เพราะได้ช่วยบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ไว้ให้อนุชนรุ่นหลังได้ทราบโดยละเอียด นับว่าเป็นประโยชน์ต่อชาวโลกเป็นอย่างมาก และเวลานี้ ภาษาจีนก็เป็นภาษาหนึ่งที่ใช้ในสหประชาชาติ ภาษาจีนจึงเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่า ที่ชาวจีนทุกคนจักพึงอนุรักษ์ไว้ตราบชั่วกาลนาน

ภาษาจีนเป็นภาษาที่นับได้ว่าสำคัญเป็นอันดับต้นๆ ของโลก และใช้กันอย่างแพร่หลาย และปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยก็เพิ่มขึ้น ทั้งการ พูด ฟัง อ่าน และเขียน การเรียนภาษาจีนทั้งสี่ด้านนี้ ถ้าหากจะลำดับความสำคัญในการเรียน คงไม่อาจแบ่งแยกได้ว่าการเรียนแบบใดสำคัญที่สุด และในงานวิจัยชิ้นนี้ต้องการศึกษาปัญหาของการเขียนลำดับขีดของภาษาจีน ซึ่งการเขียนลำดับขีดในภาษาจีน ในจำนวนไม่น้อยที่ผู้เรียนภาษาจีนมีการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนที่ผิด เพราะอาจจะไม่เข้าใจโครงสร้างและการลากเส้นอักษร ฉะนั้น

คนที่เรียนภาษาจีนจึงคิดว่าลำดับการเขียนในภาษาจีนจึงเป็นเรื่องยาก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้แลเห็นปัญหานี้ จึงได้จัดทำศึกษาปัญหาลำดับการเขียนตัวหนังสือจีนที่ผิดหลักขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาการเขียนลำดับขีดให้ถูกต้อง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน ด้วยแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น

1.3 สมมติฐาน

พัฒนาการในการเขียนลำดับขีดอักษรจีน หลังการใช้แบบฝึกการเขียนลำดับขีดอักษรจีนของนักเรียนชั้น ม. 4/1 โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น ให้มีผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามที่กำหนด

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา แบบฝึกทักษะการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน ใ้บความรู้ ประกอบด้วยคำศัพท์ แบบฝึกทักษะ ในหนังสือเรียนที่ผู้วิจัยได้ใช้ในการเรียนมาก่อน และเนื้อหาบางส่วนที่ผู้วิจัยได้ทำการค้นหาใน อินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นตัวอักษรที่ไม่ยากจนเกินไป

1.4.2 ขอบเขตด้านนักเรียน/ประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 คน โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่/สถานที่ โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น

1.4.4 ระยะเวลาในการทำวิจัย เป็นเวลา 3 เดือน (สิงหาคม-ตุลาคม)

1.4.5 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น แบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนก่อนเรียน-หลังเรียน

ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน

1.5. นิชามศัพทเฉพา

1. ลำดับขีด คือ การเขียน ขีดเส้น ตามลำดับขีดของตัวอักษรจีน เช่น เขียนเริ่มต้นจากซ้ายไปขวา บนลงล่าง จากในไปข้างนอก เช่น

การลำดับขีดการเขียนตัวอักษรจีน 笔顺

ณ ที่นี้จะกล่าวถึงลำดับขีดพื้นฐานโดยทั่วไปมี 7 แบบ

1. บนลงล่าง

三

2. ขีดขวางแล้วค่อยขีดตั้ง

十

3. ตรงกลางก่อนแล้วซ้ายขวา

小

4. ตีกรอบนอก เขียนข้างในแล้วค่อยปิด

回 (回 回 回)

5. ปิดซ้ายก่อนแล้วค่อยปิดขวา

人 (人 人)

6. ซ้ายก่อนแล้วค่อยขวา

仁 (仁 仁)

7. ด้านนอกก่อนค่อยด้านใน

问 (问 问)

2. **แบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน** คือ แบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าจากหนังสือและอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้ในการทดสอบและแก้ปัญหาของนักเรียนที่เขียนลำดับอักษรจีนผิดหลัก เพื่อที่ผู้เรียนจะได้รับพัฒนาการในการเขียนลำดับขีดที่ถูกต้องมากขึ้น

3. **ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน** คือ ความสามารถในการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนของนักเรียนได้อย่างถูกต้องโดยอาศัยแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนซึ่งสามารถวัดได้จากพัฒนาการเขียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน

4. **นักเรียน** คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนสามารถเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนได้ถูกหลัก และสวยงาม
2. นักเรียนมีพัฒนาการ และความสามารถในการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนได้ถูกต้อง
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนเป็นพื้นฐานและแนวคิดที่จะนำไปสู่กรอบความคิดของการวิจัย ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศ

แรมส์ (Raimes) อ้างอิงใน สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2531 กล่าวถึงการเขียนว่า การเขียนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องอื่นๆ เช่น

1. ผู้เรียนเขียนมีโอกาสทดลองใช้ภาษา คือ สามารถเขียนได้มากกว่าที่เพิ่งฝึกหัดพูดไปแล้ว โอกาสเสี่ยงต่อการเขียนผิดเขียนถูก
2. ช่วยเสริมการเรียนรู้โครงสร้างทางไวยากรณ์ สำนวน และคำศัพท์ที่ได้เรียนไปแล้วให้เข้าใจ และใช้ให้ถูกต้องยิ่งขึ้น
3. ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับภาษาใหม่โดยการแสดงออกทางความคิด เมื่อผู้เรียนใช้ความพยายามในการเขียนมากเท่าใด ผู้เรียนก็จะพบกับการเขียนสิ่งใหม่ๆ ตลอดจนวิธีแสดงออกทางความคิดมากยิ่งขึ้นเท่านั้น คือ จำเป็นต้องหาคำตอบ และประโยคที่จะแสดงออกได้ตรงความคิด (Raimes 1989 : P.3)

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2531) ได้กล่าวถึงการเขียนต่างๆ การเขียนเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความคิด เพราะก่อนที่จะเขียน ผู้เขียนจะต้องคิดก่อนว่า จะเขียนอะไร เขียนให้ใครอ่าน และมีจุดมุ่งหมายในการเขียนอย่างไร เพื่อสื่อความคิดกับผู้อื่น ผู้เขียนจะต้องรวบรวมข้อมูล เลือกสรรสิ่งที่ต้องการ

ถ่ายทอดความคิด นำมาลำดับด้วยการเรียบเรียงออกมาเป็นตัวอักษร ตั้งแต่ระดับประโยค จนถึงระดับข้อความ หรือ สูงกว่าข้อความ โดยใช้ความรู้ทางด้านกลไกด้านการเขียน เช่น การเขียนลายมือ การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนวากยสัมพันธ์

Sophie Moirand (1979 : PP 8-9) โดยให้ความเห็นว่าการเขียนเป็นการสื่อสารโดยการถ่ายทอดเอาความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นตัวอักษร ซึ่งผู้เขียนซึ่งเป็นผู้สื่อสารอยู่นอกสถานการณ์และผู้รับสารไม่ได้อยู่ในสถานการณ์นั้น ซึ่งไม่สามารถโต้ตอบได้ทันที ตรงกันข้ามกับคำพูด ผู้สื่อสารอยู่ในสถานการณ์ และผู้พูดสามารถสื่อสาร หรือ แลกเปลี่ยนข่าวสารได้ทันที ดังนั้นการสื่อสารด้วยการเขียนจึงต้องคำนึงถึงข้อความที่จะสื่อสาร ไวยากรณ์ ตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน และ โครงสร้างของภาษา ดังนั้นในสถานการณ์เอง การเขียนต้องมีเงื่อนไขในการเขียน ผู้เขียนที่ต้องการสื่อสารจะต้องรู้บทบาทของตนว่าจะเขียนในฐานะอะไร กำลังจะเขียนถึงใคร เขียนที่ไหน เมื่อไหร่ และมีวัตถุประสงค์ในการเขียนอย่างไร นอกจากนี้ Sophie Moirand (1982 : P.125) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมอีกว่าทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศนั้น ผู้เขียนมีความรู้พื้นฐาน และมีประสบการณ์เดิมที่ได้สะสม หรือ มีความคุ้นเคยการเขียนภาษาแม่มาก่อน

Christine Tagliante (1994 : p.4) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนว่า ก่อนที่จะสามารถเขียนเพื่อการสื่อสารกับผู้หนึ่งผู้ใด ผู้เรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศ แม้ว่าจะมีความรู้เกี่ยวกับการเขียนและสามารถเขียนภาษาแม่มาก่อน แต่จำเป็นจะต้องเรียนการเขียน สะกดคำให้ถูกต้อง หรือเขียนตัวสะกดให้สอดคล้องกับเสียงที่ได้ยิน และแยกแยะได้ ดังนั้นในช่วงที่เรียนนั้นจะเป็นคำศัพท์ การออกเสียง โครงสร้างและตัวสะกดที่จำเป็น ด้วยเหตุนี้การเขียนจึงไม่ใช่เป็นเพียงการเปลี่ยนเสียงหรือเป็นการถ่ายทอดเสียงที่ได้ยินให้เป็น ตัวอักษรเท่านั้น ผู้เรียนจึงต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาด้านโครงสร้าง ไวยากรณ์ สำหรับการเขียน ไม่ใช่ไวยากรณ์สำหรับการพูด

กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาจีน

อรุณี วิริยะจิตรรา(2532 : p. 78 - 79) ได้พูดถึงความสำคัญของกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาและลักษณะของกิจกรรมที่เอื้อต่อการสื่อสาร ดังนี้

กิจกรรม

การจัดกิจกรรมมีบทบาทที่สำคัญมากเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่จะสัมฤทธิ์ผลได้อย่างมีคุณภาพ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก ถ้าหากกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นไม่เอื้ออำนวยกับรูปแบบการเรียนการสอน ผู้จัดกิจกรรมจึงต้องพิจารณาถึงลักษณะและวิธีการจัดกิจกรรมให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมตามสภาพของสถานที่เรียนในแต่ละแห่ง

รูปแบบต่างๆ นี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ตระหนักว่าการเขียนเป็นวิธีหนึ่งของการติดต่อสื่อสาร

- การจัดกิจกรรมการเขียนสามารถ (pre – writing activities) เป็นการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกลไกทางการเขียนในเรื่องต่างๆ เช่น การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้กาล (Tense) และคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะเขียน ครูผู้สอนอาจหากิจกรรมช่วยแนะแนวทางให้ เช่น การระดมความคิด (Brainstorming) ที่เกี่ยวกับคำศัพท์ที่จะใช้เขียนในหัวข้อต่างๆ

กิจกรรมการสอนทักษะเขียน อาจแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. การกำหนดขอบข่ายการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมการเขียนที่ผู้สอนคัดเลือกรูปแบบและเนื้อหาการเขียนสำหรับผู้เรียนเช่น การเขียนลอกเรียนข้อความ เติมคำ การเขียนโดยให้ผู้เรียนคัดลอกข้อความ และเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบบางอย่างเช่น เปลี่ยนกาลของกริยา การเรียงประโยคตามลำดับเหตุการณ์เป็นกิจกรรมแบบควบคุม มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมการใช้ศัพท์ และโครงสร้างประโยคให้แก่ผู้เรียน

2. การชี้แนะแนวทางให้เขียน ครูให้คำแนะนำในการเขียนข้อความหรือเรื่องสั้นๆ โดยให้อิสระผู้เขียนมากกว่าการกำหนดขอบข่ายการเขียนเช่น ให้ประโยคเริ่มต้น หรือประโยคสุดท้ายและข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการเขียน การเขียนแบบนี้อาจใช้ข้อความจากสื่อต่างๆ เช่น รูปภาพ ตาราง แผนที่ แผนภูมิ

3. การเขียนแบบอิสระ (Free writing) การเขียนแบบนี้จะมีการแนะนำน้อยที่สุด นักเรียนมีอิสระในการแสดงความคิดและในการเขียนอย่างเต็มที่ นักเรียนจะใช้ลีลาในการเขียนของตนเอง โดยครูอาจจะเป็นผู้

กำหนดหัวข้อเรื่องหรือให้นักเรียนฝึกทำหัวข้อเรื่องเอง และครูผู้สอนคอยดูนักเรียนแต่ละคนมีปัญหาในการเขียนอย่างไร และคอยช่วยแก้ไข นอกจากนี้อาจให้นักเรียนฝึกเขียนในรูปแบบต่างๆ เช่น การเขียนบัตรเชิญเพื่อมางานปาร์ตี้ที่บ้าน การเขียนจดหมายถึง penfriend เล่าถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในประเทศไทย

สุภัทรา อักษรนุเคราะห์ (2532 : P.113) ได้เสนอวิธีการ และการจัดกิจกรรมของทักษะการเขียนไว้หลายประการ คือ ผู้สอนอาจทำได้โดยให้ผู้เขียนเขียนเป็นกลุ่มย่อย หรือเป็นคู่ หรือเขียนเป็นรายบุคคลได้ โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก ซึ่งอาจแบ่งลักษณะการเขียนออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. การเขียนโดยการกำหนดขอบข่ายให้เขียน (controlled writing) เป็นการเขียนโดยผู้สอนจัดเนื้อหาหรือรูปแบบได้ เช่น ให้เติมคำในช่องว่าง การเรียนประโยคตามลำดับเหตุการณ์ การเขียนข้อความเลียนแบบที่ให้ และติดต่อเรื่อง เป็นต้น

2. การเขียนโดยการแนะแนวให้เขียน (guided writing) เป็นการเขียนที่ต่อเนื่องจากการเขียนโดยการกำหนดขอบข่ายให้เขียน มีลักษณะที่ให้อิสระมากขึ้นกว่าเดิมเช่น ให้ผู้เรียนเฉพาะประโยคแรกหรือประโยคสุดท้ายเติมความในโครงร่างให้ตอบคำถาม หาข้อมูล เขียนจากรูปภาพ ตารางหรืออื่นๆ โดยผู้เรียนอาจอภิปรายจดบันทึกย่อ แลกเปลี่ยนข้อมูลหรือหาวิธีการเขียนร่วมกันได้

3. การเขียนอย่างอิสระ (free composition) เป็นการเขียนที่ตรงข้ามกับการเขียนโดยการกำหนดขอบข่ายให้เขียน เพราะผู้เรียนจะเขียนโดยมีจุดมุ่งหมายเองเองตนเองเรียบเรียง และแสดงออกทางความคิดโดยใช้ภาษาเขียนที่มีลีลาเป็นของตัวเอง เช่น เขียนเหตุผลว่าทำไมจึงอยากได้ทุนไปศึกษาต่อ เป็นต้น การเขียนแบบนี้ผู้เขียนจะต้องถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนที่ต้องการได้ทุน จึงควรทำเมื่อผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องการใช้ศัพท์ และโครงสร้างเป็นอย่างดีแล้วมิฉะนั้นจะเกิดปัญหาที่จะต้องแก้ข้อผิดมาก ทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเขียน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาการเขียนลำดับขีดของภาษาจีนให้ถูกต้อง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วีรยา ศรีชุมพล, (2548) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการเขียนลำดับขีดของภาษาจีนให้ถูกต้อง และมีลายมือสวยงามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลองสำหรับงานวิจัยชิ้นนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง โดยเลือกกลุ่มนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัด มีนักเรียนได้ระดับคุณภาพควรปรับปรุงจำนวน 3 คน และหลังจากการพัฒนาพบว่านักเรียนทั้ง 3 คน มีพัฒนาการที่ดีขึ้น (100%) ทำให้เด็กเขียนตัวหนังสือเป็นแบบของตนเองมีความพึงพอใจผลการพัฒนาของตนเอง มีความสามารถในการประเมินผลงานผู้อื่นและกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น

พรสวรรค์ เฟ่งพิศ (2545) ได้ศึกษาการกิจกรรมเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศส ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการดูสไลด์ พบว่าการเรียนโดยใช้กิจกรรมการดูสไลด์ประกอบการอธิบายคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศส แล้วทั้งสองตอน นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์เพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าการแก้ปัญหาการเขียนลำดับขีดของภาษาจีนให้ถูกต้อง ด้วยวิธีการใช้แบบฝึกการเขียนภาษาจีน จะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น คือ เกิดทักษะความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการเขียน ผู้วิจัยจึงเชื่อว่าการแก้ปัญหาการเขียนลำดับขีดของภาษาจีนให้ถูกต้อง ด้วยวิธีการใช้แบบฝึกการเขียน จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2.3 วิวัฒนาการของตัวอักษรจีน

โบราณวัตถุที่ขุดพบที่นี่ มีเครื่องปั้นดินเผาหลายชิ้นที่ตามขอบปรากฏเครื่องหมายต่าง ๆ ดูคล้ายคลึงกับรูปตัวอักษรโบราณของจีนสลักอยู่ จึงมีผู้สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นต้นกำเนิดของตัวอักษรจีนในเวลาต่อมา อย่างไรก็ตามตัวอักษรที่สามารถยืนยันได้ว่าเป็นต้นแบบที่วิวัฒนาการเป็นอักษรจีนในระยะหลัง ๆ คือตัวอักษร “เจียกู่เหวิน” ใน

สมัยราชวงศ์ฉาง (ประมาณ 1600-1100 ปี ก่อนคริสต์ศักราช) ตัวอักษรชนิดนี้สลักอยู่บนกระดองเต่าและกระดูกสัตว์จำนวนมากที่ขุดพบในบริเวณซากโบราณสถานใกล้อำเภออันหยาง มณฑลเหอหนานสันนิษฐานกันว่าบริเวณนั้นเป็นเทวสถาน ในสมัยราชวงศ์ฉาง ซึ่งมีการ ประกอบพิธีเสี่ยงทางอนาคตโดยจารึกคำทำนายลงบนกระดองเต่าและกระดูกสัตว์ ข้อความจารึกอักษรเจี๋ยกู่เหวิน ที่นักปราชญ์ในสมัยหลังอ่านได้ มีทั้งบันทึกเรื่อง การเช่นสรอง การยกทัพไปปราบปรามเมืองอื่นโรคภัยไข้เจ็บ ดินฟ้าอากาศ สภาพการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

เมื่อตัดตัวอักษรที่ซ้ำกันและอักษรตัวเดียวกันแต่ใช้รูปหลาย ๆ อย่างออกไปแล้ว ตัวอักษรเจี๋ยกู่ เหวินทั้งสิ้นประมาณ 4,500 ตัว แต่ละตัวมีกำหนดแน่นอนว่าจะต้องเขียนอย่างไร ไม่ใช่เปลี่ยนแปลงตามใจผู้เขียน วิธีประดิษฐ์ตัวอักษรหลายวิธี บางตัวเป็นการเขียนภาพเหมือนของสิ่งของนั้น ๆ บางตัวเกิดจากการ นำส่วนหนึ่งของตัวอักษรหลายตัวมารวมกันเป็นตัวอักษรใหม่ วิธีประดิษฐ์ตัวอักษรหลายวิธีบางตัวเป็น การเขียนภาพเหมือนของสิ่งของนั้น ๆ บางตัวเกิดจากการนำส่วนหนึ่งของตัวอักษรหลายตัวมารวมกันเป็นตัวอักษรใหม่ ซึ่งตัวอักษรใหม่นี้จะมีความหมายซึ่งเกี่ยวเนื่องกับความหมายของตัวอักษรเดิม ส่วนการเรียง ลำดับตัวอักษรให้เป็นข้อความนั้น ใช้วิธีเขียนจากบนลงล่างตรงกันเป็นแถว ในทุกวันนี้ยังมีตัวอักษรเจี๋ยกู่ เหวินหลายตัวใช้กันอยู่ในภาษาจีน แต่มีการปรับปรุงให้เขียนง่ายขึ้น ในระยะเวลาไม่ห่างไกลกับที่มีการใช้อักษรเจี๋ยกู่เหวินนี้เอง ได้ปรากฏตัวอักษรอีกชนิดหนึ่งเรียกกันว่า “ จินเหวิน ” หรือตัวอักษรทองสัมฤทธิ์ เนื่องจากพบตัวอักษรชนิดนี้หล่ออยู่บนระฆังและเครื่องทองสัมฤทธิ์อื่น ๆ จนถึงสมัยราชวงศ์โจว (ประมาณ 1100-221 ปี ก่อนคริสต์ศักราช) อักษรแบบเจี๋ยกู่เหวินสูญหายไป ขณะที่อักษรจินเหวินกลับพัฒนาต่อมาเป็นลำดับ เครื่องทองสัมฤทธิ์จำนวนมากไม่น้อยในสมัยนี้จารึกตัวอักษรที่มีข้อความยาวเป็นบท ๆ แต่ละบทจะมีความยาวยิ่งกว่าจารึกเจี๋ยกู่เหวินบนกระดองเต่าและกระดูกสัตว์ อีกทั้งเนื้อความที่เขียนก็ละเอียดกว่า มีคำศัพท์มากกว่า ยิ่งกว่านั้นยังพิถีพิถันในเรื่องไวยากรณ์และสำนวนมากขึ้น กระทั่งมีกฎเกณฑ์ในเรื่องการสัมผัสแบบบทกวีด้วย นอกจากนี้อักษรแต่ละตัวก็ขีดเขียนง่ายขึ้น และภาษาหนังสือที่เขียนด้วย อักษรจินเหวินเหล่านี้มีความใกล้เคียงกับภาษาพูดมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน ในเรื่องการเรียงลำดับตัวอักษรให้เป็นข้อความ นอกจากเขียนจากบนลงล่างแล้วยังเขียนเรียงเป็นแนวขวางได้ด้วย

จากการศึกษาตัวอักษรเจี๋ยกู่เหวินและอักษรจินเหวิน ทำให้นักวิชาการสรุปว่า ในช่วงระยะนี้

ตัวอักษรจีนได้วิวัฒนาการขึ้นเป็นระบบ เครื่องหมายที่ค่อนข้างสมบูรณ์แล้ว ประเทศจีนในตอนปลายราชวงศ์โจวที่เรียกว่าสมัยชุนชิว (770-476 ปี ก่อนคริสต์กาล) และสมัยจ้านกั๋วหรือ “เสียด๊ก” (475-221 ปี ก่อนคริสต์กาล) บ้านเมืองไม่เป็นปึกแผ่น มีการตั้งตัวเป็นก๊กเป็นอาณาจักรอิสระเป็นเหตุให้ท้องที่ต่าง ๆ มีการใช้ตัวอักษรที่ต่างกั๊กันหลากหลายมากขึ้น หลังจากที่จักรพรรดิฉินซีฮ่องเต้ (ระหว่าง 259-210 ปี ก่อนคริสต์กาล) รวมประเทศจีน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้ว ได้ประกาศให้ทั่วทั้งอาณาจักรเขียนหนังสือด้วยตัวอักษร “เสี่ยวจ้วน” หรือจ้วนเล็ก อย่างเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อให้แตกต่างไปจากตัวอักษรแบบต่าง ๆ ที่ใช้กันอยู่ในสมัยชุนชิวและจ้านกั๋ว ซึ่งมักเรียกรวม ๆ ว่า “ต้าจ้วน” หรือจ้วนใหญ่ และเมื่อจะหมายความถึงตัวอักษรทั้งสองแบบจะเรียกว่า “จ้วนชู่” หรือตัวอักษรจ้วน

ตัวอักษรเสี่ยวจ้วนปรับปรุงจากพวกตัวอักษรต้าจ้วน โดยให้มีขีดน้อยลงและเขียนง่ายขึ้น อีกทั้งแต่ละตัวมีความหมายแน่นอนยิ่งขึ้นด้วย ในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก (ปี ค.ศ.25-220 หรือ พ.ศ. 568-763) นักปราชญ์ชื่อเสี้ยนไต้ใช้เวลาถึง 22 ปี เรียบเรียงพจนานุกรมอักษร เสี่ยวจ้วนขึ้นมาเล่มหนึ่งเรียกชื่อย่อว่า “อธิบายความหมายตัวอักษร” รวบรวมอักษรเสี่ยวจ้วนเอาไว้ทั้งสิ้น 9353 ตัว นับเป็นพจนานุกรมเก่าแก่ที่สุดของจีนเล่มหนึ่งและถือเป็นเอกสารสำคัญยิ่งในการค้นคว้าประวัติอักษรจีน ถือกันว่าตัวอักษรเสี่ยวจ้วนเป็นระยะกลางวิวัฒนาการของตัวหนังสือจีน กล่าวคือ เสี่ยวจ้วนเป็นตัวอักษรที่ปรับปรุงขึ้นจากต้นตอเดิม ได้แก่ เจียกู่เหวินกับจินเหวิน และต่อจากเสี่ยวจ้วน ตัวอักษรจีน ก็จะวิวัฒนาการไปเป็นตัวอักษรที่เรียกว่า “ลี่ชู่” กับ “ไชชู่”

อันที่จริงตัวอักษรแบบลี่ชู่เริ่มปรากฏขึ้นตั้งแต่สมัยชุนชิว แต่เมื่อมาถึงสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก โลกกลายเป็นตัวอักษรที่มีรูปแบบการเขียนแน่นอน เมื่ออักษรลี่ชู่แพร่หลายออกไป ได้ทำให้รูปตัวอักษรภาษาจีนเปลี่ยนแปลงไปมากด้วย กล่าวคือ สมัยก่อนเมื่อใช้พู่กันเขียนตัวอักษร แต่ละขีดต้องพยายามเขียนให้มีลักษณะกลมทว่าแต่ละขีดของลี่ชู่จะเป็นเหลี่ยม นอกจากนั้น เมื่อก่อนตัวอักษรแต่ละตัวจะผอมบาง แต่แบบลี่ชู่จะอ้วนกลม

ถึงปลายสมัยราชวงศ์ฮั่น ได้เกิดความนิยมเขียนตัวอักษรที่เรียกว่า “ไชชู่” (ตัวอักษรแบบบรรจง) ซึ่งขีดของตัวอักษรจะเรียบและตรงยิ่งกว่าตัวอักษรลี่ชู่ นอกจากนั้นในระยะเดียวกันนี้เอง ยังปรากฏตัวอักษร “เฉ่าชู่” (ตัวอักษรแบบหวัด) ที่ขีดแต่ละขีดจะเขียนอย่างต่อเนื่องกันไปเรื่อย สมัยสามก๊ก (ปี ค.ศ.220-265 หรือ พ.ศ.

763-808) มีความนิยมตัวอักษร “สิงซู” ขึ้นอีกอย่างหนึ่ง ตัวอักษรชนิดนี้ลักษณะหวัดแกมบรรจง ทำให้เขียนได้รวดเร็วแต่ก็ยังอ่านง่ายจึงเป็นตัวอักษรที่ใช้กันมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ตัวอักษรภาษาจีนที่วิวัฒนาการมายาวนานเช่นนี้เรื่อง เครื่องอุปกรณในการขีดเขียนก็มีอิทธิพลอยู่ไม่น้อย อักษรเจี๋ยกู่เหวินนั้นสลักด้วยมีด จึงทำให้ตัวอักษรมีลายเส้นแหลมละเอียดขณะที่ตัวอักษรจินเหวินหล่อขึ้นจากโลหะ มีลายเส้นหยาบแต่สม่ำเสมอ แต่เมื่อมีการเขียนอักษรด้วยพู่กันลงบนกระดาษและไหมแพร ก็เกิดความนิยมตัวอักษรที่เขียนคดเคี้ยวหักมุมได้คล่องแคล่วมีเส้นหนักเบา และรูปตัวอักษรต้องได้สัดส่วน หลังจากมีอุปกรณ์ขีดเขียนอย่างพู่กันหมึก จานฝนหมึก และกระดาษ ที่ภาษาจีนเรียกรวมกันว่า “เครื่องเขียนทั้งสี่” ทำให้การเขียนหนังสือสะดวกขึ้น ตัวอักษรจีนแพร่หลายมากขึ้นและรูปของตัวอักษรก็แน่นอนเป็นมาตรฐานยิ่งขึ้นด้วย การพิมพ์หนังสือก็มีส่วนสำคัญยิ่งในการเผยแพร่ตัวอักษร และทำให้ตัวอักษรเป็นมาตรฐานเดียวกัน จีนสามารถพิมพ์หนังสือได้ตั้งแต่สมัยราชวงศ์สุย (ปี ค.ศ. 581-618 หรือ พ.ศ. 1124-1161) ถึงสมัยราชวงศ์ซ่ง (ปี ค.ศ.960-1279หรือ พ.ศ.1503-1822) มีการประดิษฐ์ระบบการพิมพ์โดยใช้วิธีเรียงตัวพิมพ์ ไม่ต้องมานั่งแกะแม่พิมพ์ทีละแผ่น ทำให้การใช้ตัวอักษรจีนกว้างขวางยิ่งขึ้น จึงไม่น่าแปลกที่เมื่อกว่า 2000ปี ก่อนขณะที่บางชนชาติยังไม่มิตัวอักษรใช้ จีนมีการบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ เป็นหนังสือหลายพันเล่มแล้ว ตอนราชวงศ์ฮั่นเริ่มก่อตั้งราว 2000 ปีก่อน มีบันทึกทางประวัติศาสตร์ระบุว่าเวลานั้นจีนมีหนังสืออยู่ 13269 เล่ม หนังสือเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่วิทยาการ ศิลปะ และวัฒนธรรม แต่ตัวอักษรจีนมิได้มีความหมายต่อศิลปวัฒนธรรมเพียงในฐานะเป็นเครื่องมือในการเขียนหนังสือ ตัวอักษรจีนยังเป็นวัตถุศิลปะของศิลปะการเขียนลายมือ ศิลปะการแกะสลักตราประทับตลอดจนศิลปะการประดับตกแต่งต่าง ๆ อีกด้วย

อักษรจีนมิได้มีบทบาทอยู่เฉพาะภายในประเทศจีน หลายชาติที่อยู่ใกล้เคียงกับจีนได้ยืม

ตัวหนังสือของไปใช้กันนับพันปีแล้ว เป็นต้นว่า ในญี่ปุ่นตัวอักษร “ฮิราคาเนะ” เป็นการพัฒนามาจากตัวอักษรเฉ่าซุ ส่วนตัวอักษร “คาตากานะ” ก็ปรับปรุงมาจากตัวอักษรเซซุขณะที่ทางเวียดนามได้เลียนแบบตัวอักษรจีนไปสร้างตัวอักษร “นา” ขึ้นมา หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ภาษาจีนได้กลายเป็นหนึ่งในห้าภาษาทางการของสหประชาชาตินั้นหมายความว่า เอกสารต่าง ๆ ขององค์การแห่งนี้จะเผยแพร่ออกไปโดยเขียนเป็นตัวอักษรจีนด้วย

2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัญหาการวิจัย

กระบวนการวิจัย

แก้ไขปรับปรุงและส่งเสริมผลวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

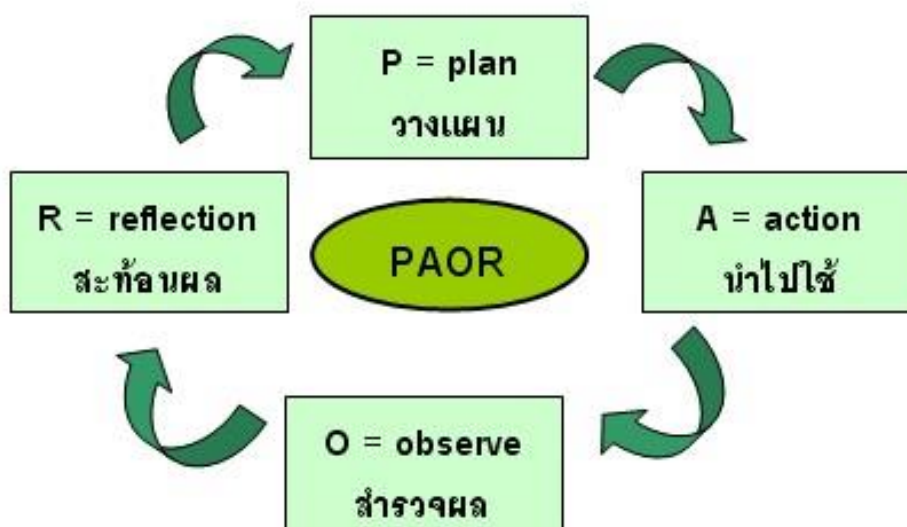
การวิจัยครั้งนี้เป็นการแก้ไขปัญหาการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนที่ผิดหลัก ด้วยแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ระเบียบวิธีวิจัย
2. ประชากร
3. กลุ่มตัวอย่าง
4. ตัวแปรที่ทำการวิจัย
5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
7. การเก็บรวบรวมข้อมูล
8. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

เชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน รูปแบบ PAOR

การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research)

3.2 ประชากร

- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2562

3.3 กลุ่มตัวอย่าง

- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 คน

3.4 ตัวแปรที่ทำการวิจัย

ตัวแปรต้น แบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนก่อนเรียน-หลังเรียน

ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน

3.5 เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย

1. แผนการสอนการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน
2. แบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน ก่อนเรียน-หลังเรียน
3. ใบความรู้การลำดับขีดการเขียนตัวอักษรจีน และเส้นขีดตัวอักษรจีน
4. หนังสือภาษาจีนระดับต้น 1

1.1 แผนการสอนการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง 30 นาที โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1.1.1 ครูทดสอบความรู้ก่อนเรียนเกี่ยวกับความรู้การเขียนลำดับขีดของอักษรจีน ว่านักเรียนมีความรู้พื้นฐาน
มากน้อยเพียงใด โดยแจกแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน (ก่อนเรียน) ให้นักเรียนทำ

1.1.2 ขั้นสอน ครูเริ่มสอนลำดับขีดการเขียน และเส้นขีดพื้นฐานให้กับนักเรียนและยกตัวอย่างตัวอักษร
จีนพร้อมแจกใบความรู้ลำดับขีดการเขียนตัวอักษรจีนและเส้นขีดของอักษรจีน ให้นักเรียนดู ไปพร้อมกันอย่างช้าๆ

1.1.3 ขั้นทดสอบหลังเรียน ครูทดสอบความรู้ที่ได้หลังจากที่ครูสอนนักเรียนอีกครั้ง โดยแจกแบบฝึกหัด
การเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน (หลังเรียน) ให้นักเรียนแต่ละคนทำ

3.6 การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

3.6.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

- ทดสอบก่อนเรียน 1 ครั้ง
- ทดลองสอนด้วยแบบฝึกทักษะ 1 ชั่วโมง 30 นาที
- ทดสอบหลังเรียนอีก 1 ครั้ง
- เปรียบเทียบผลการเขียนตัวอักษรจีนของนักเรียนก่อนและหลังการทดสอบ
- ถ้ามีข้อบกพร่องอาจจะมีการสอนและทดสอบอีกครั้งเพื่อแก้ไขจุดบกพร่อง

3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ชั้นวางแผน

1. สํารวจข้อมูลโรงเรียนที่จะทำการวิจัย
2. ศึกษาเอกสารและรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. วิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไข
4. สร้างเครื่องมือหรือสําค้นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

ชั้นปฏิบัติการ

ดำเนินการสอนตามรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น โดย

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ดำเนินการสอนตามใบความรู้
3. ทดสอบหลังเรียน

ชั้นสังเกตการ

1. พฤติกรรมการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. พัฒนาการในการเขียนลำดับขีดอักษรจีนจากแบบฝึกก่อนเรียนและหลังเรียน

ขั้นตอนการปฏิบัติการ

1. อภิปราย วิเคราะห์ สรุป และปรับปรุงแบบฝึกการเขียน

3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดังนี้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกการอ่านออกเสียงตามเกณฑ์ ร้อยละ 70 โดยใช้สูตรร้อยละดังนี้

ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2543)

$$\text{สูตร } P = \frac{F}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้วยแบบทดสอบการอ่านออกเสียงพินอิน(pinyin) ทั้งก่อนเรียน-หลังเรียน โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2543)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนประชากร

2. ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยกลุ่มเดียวกันระหว่างทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ด้วยสูตร t - test Dependent (ล้วน สายยศ. 2536 : 84)

$$\text{สูตร } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{ND^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

t หมายถึง ค่า T- test

N หมายถึง จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

$\sum D$ หมายถึง ผลรวมของผลต่างของคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

$\sum D^2$ หมายถึง ผลรวมของผลต่างของคะแนนของนักเรียนยกกำลัง

$(\sum D^2)$ หมายถึง ผลรวมของผลต่างของคะแนนของนักเรียนทั้งหมดยกกำลัง

3.ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ 2540: 103)

สูตร
$$SD = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ SD แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนที่ผิดหลัก ด้วยแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยรูปแบบเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนPAOR ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 คน ที่ได้รับการฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน โดยใช้แบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน ซึ่งนักเรียนจะต้องผ่านผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์ ร้อยละ 60 ที่ได้กำหนด ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสามารถด้านการเขียนอักษรจีน โดยใช้แบบฝึก จำนวน 2 ชุด คือ ชุดก่อนเรียนและชุดหลังเรียน ซึ่งชุดก่อนเรียนและชุดหลังเรียนเป็นแบบฝึกโดยใช้คำศัพท์ต่างกันโดยได้เสนอผลวิเคราะห์ ตามลำดับต่อไปนี้

ตารางที่ 1 คะแนนแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน(ก่อนเรียน)

นักเรียน คนที่	แบบทดสอบก่อนเรียน		ร้อยละ
	คะแนนเต็ม	คะแนนสอบ	
1	10	2	20
2	10	5	50
3	10	4	40
4	10	3	30
5	10	2	20
รวมเฉลี่ย	10	3.20	32.00

จากตารางที่ 1 คะแนนสอบก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 32

ตารางที่ 2 คะแนนการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนจากแบบฝึก(หลังเรียน)

นักเรียน คนที่	แบบทดสอบหลังเรียน		ร้อยละ
	คะแนนเต็ม	คะแนนสอบ	
1	10	6	60
2	10	7	70
3	10	8	80
4	10	7	70
5	10	6	60
รวมเฉลี่ย	10	6.80	68.00

จากตารางที่ 2 คะแนนสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 68

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนน ค่าเฉลี่ยของเลขคณิต และร้อยละของคะแนนการพัฒนาการของการ

ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	แบบทดสอบก่อนเรียน		แบบทดสอบหลังเรียน		คะแนน พัฒนาการ	ร้อยละของ คะแนน พัฒนาการ
	คะแนน เต็ม	คะแนน สอบ	คะแนนเต็ม	คะแนน สอบ		
1	10	2	10	6	4	40
2	10	5	10	7	2	20
3	10	4	10	8	4	40

4	10	3	10	7	4	40
5	10	2	10	6	4	40
ค่าเฉลี่ย	10	3.20	10	6.80	3.6	36.00

ตารางที่ 3 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนพัฒนาการคิดเป็นร้อยละ 36

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวเบื้องต้นสามารถผลอภิปรายได้ดังนี้

จากการนำแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนทั้ง 2 ชุด ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบว่าแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนที่ผู้วิจัยได้นำมาช่วยแก้ปัญหาการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ร้อยละ 60 คือ ร้อยละ 68 แสดงว่าแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนที่ได้นำมาแก้ปัญหาการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนมีมาตรฐานเพียงพอและสามารถทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเขียนลำดับขีดที่ดีขึ้น

จากที่ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนก่อนเรียนไปทดสอบกับนักเรียนก่อนที่ผู้วิจัยจะทำการสอนให้แก่ นักเรียนพบว่าทักษะการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนของนักเรียนคิดค่าเฉลี่ยได้ร้อยละ 32 ซึ่งถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ที่ได้กำหนด เนื่องจากนักเรียนไม่เคยมีพื้นฐานในการเรียนลำดับขีดตัวอักษรจีนมาก่อน จึงเป็นปัญหาอย่างมากที่ผู้เรียนจะสามารถเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนที่ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียนได้ดี แต่หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำแผนการสอนการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนมาสอนให้แก่ผู้เรียนโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที และได้้นำแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนหลังเรียนมาทดสอบกับนักเรียน จึงพบว่านักเรียนมีพัฒนาการการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 60 คือ ร้อยละ 68 แสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการในการเขียนที่สูงขึ้น

นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนโดยใช้แบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน มีผลคะแนนพัฒนาการจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเปรียบเทียบกันแล้วคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ

บทที่ 5

สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนที่ผิดหลัก ด้วยแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4/1โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น

ผู้วิจัยได้นำเสนอสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สมมติฐาน
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. ระเบียบวิธีวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สรุปผลการวิจัย
8. ข้อเสนอแนะ

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน ด้วยแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น

2. สมมติฐาน

พัฒนาการในการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน หลังการใช้แบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนของนักเรียนชั้น ม. 4/1 โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น ให้มีผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์ร้อยละ60 ตามที่กำหนด

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา2562

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562
จำนวน 5 คน

3.3 ตัวแปรที่ทำการวิจัย

ตัวแปรต้น แบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนก่อนเรียน-หลังเรียน

ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน
2. แบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน ก่อนเรียน-หลังเรียน
3. ใบความรู้การลำดับขีดการเขียนตัวอักษรจีน และเส้นขีดตัวอักษรจีน
4. หนังสือภาษาจีนระดับต้น 1

1.1 แผนการสอนการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง 30 นาที โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1.1.1 ครูทดสอบความรู้นักเรียนเกี่ยวกับความรู้การเขียนลำดับขีดของอักษรจีน ว่านักเรียนมีความรู้พื้นฐาน

มากน้อยเพียงใด โดยแจกแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน (ก่อนเรียน) ให้นักเรียนทำ

1.1.2 ขั้นสอน ครูเริ่มสอนลำดับขีดการเขียน และเส้นขีดพื้นฐานให้กับนักเรียนและยกตัวอย่างตัวอักษรจีน

พร้อมแจกใบความรู้ลำดับขีดการเขียนตัวอักษรจีนและเส้นขีดของอักษรจีน ให้นักเรียนดู ไปพร้อมกันอย่างช้าๆ

1.1.3 ขั้นทดสอบหลังเรียน ครูทดสอบความรู้ที่ได้หลังจากที่ครูสอนนักเรียนอีกครั้ง โดยแจกแบบฝึกหัดการ

เขียนลำดับขีดตัวอักษรจีน (หลังเรียน) ให้นักเรียนแต่ละคนทำ

4. ระเบียบวิธีวิจัย

เชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน รูปแบบ PAOR

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ชั้นวางแผน

5.1.1 สํารวจข้อมูลโรงเรียนที่จะทำการวิจัย

5.2.2 ศึกษาเอกสารและรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.3.3 วิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไข

5.4.4 สร้างเครื่องมือหรือสําคัญเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.5.5 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

5.2 ชั้นปฏิบัติการ

ดำเนินการสอนตามรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น โดย

5.2.1 ทดสอบก่อนเรียน

5.2.2 ดำเนินการสอนตามใบความรู้

5.2.3 ทดสอบหลังเรียน

5.3 ชั้นสังเกตการ

5.3.1 พฤติกรรมการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม

5.3.2 พัฒนาการในการเขียนลำดับขีดอักษรจีนจากแบบฝึกก่อนเรียนและหลังเรียน

5.4 ชั้นสะท้อนการปฏิบัติการ

5.4.1 อภิปราย วิเคราะห์ สรุป และปรับปรุงแบบฝึกการเขียน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ดังนี้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกการอ่านออกเสียงตามเกณฑ์ ร้อยละ 70 โดยใช้สูตร

ร้อยละดังนี้

ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2543)

$$\text{สูตร } P = \frac{F}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทนค่าร้อยละ

F แทนความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ

N แทนจำนวนความถี่ทั้งหมด

2.วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านด้วยแบบทดสอบการอ่านออกเสียงสัทอักษรจีน ทั้งก่อนเรียน-หลังเรียน โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2543)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทนจำนวนประชากร

2.ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยกลุ่มเดียวกันระหว่างทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ด้วยสูตร t - test Dependent (ล้วน สายยศ. 2536 : 84)

$$\text{สูตร } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{ND^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

t หมายถึง ค่า T- test

N หมายถึง จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

$\sum D$ หมายถึง ผลรวมของผลต่างของคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

$\sum D^2$ หมายถึง ผลรวมของผลต่างของคะแนนของนักเรียนยกกำลัง

$(\sum D^2)$ หมายถึง ผลรวมของผลต่างของคะแนนของนักเรียนทั้งหมดยกกำลัง

3.ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ

2540: 103)

สูตร
$$SD = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ SD แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

7. สรุปผลการวิจัย

7.1 ผลจากการนำแบบฝึกการเขียนลำดับขีดตัวอักษรจีนหลังเรียน มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้ง

ไว้คือร้อยละ 68

8. ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษา หรือสนใจนำรูปแบบไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน และเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

1.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

2.1.1 การเรียนการสอนภาษาจีนควรมีการสอนที่เน้นด้านการเขียนลำดับขีดให้แก่ผู้เรียนด้วย ซึ่งเป็น

พื้นฐานเบื้องต้นในการเขียนอักษรจีนที่ผู้เรียนจะต้องเขียนได้เพื่อพัฒนาการเขียนไปสู่ขั้นต่อไป และ

ผู้เรียนจะได้มีทักษะในการเขียนที่ถูกต้อง และสามารถเขียนได้ถูกต้อง สวยงาม

2.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.2.1 ควรจัดทำวิจัยในเรื่องของการฟัง พูด หรือการอ่านด้วย เพื่อครอบคลุมทักษะทั้งสี่

2.2.2 หลังจากที่มีทักษะในด้านการเขียนลำดับขีดที่ดีแล้ว ควรส่งเสริมทักษะในด้านการเขียนต่อไป เช่น การเขียนจดหมาย เขียนบันทึกประจำวัน คัดลายมือ เป็นต้น